

РЕШЕНИЕ

№ 2217

гр. София, 02.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **519** по описа за **2021** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. Н. К., ЕГН [ЕГН], подадена чрез процесуалния му представител адв. И., срещу Решение № 99756 от 22.04.2019 г., постановено по НАХД № 2330/2019г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 3-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-027065/11.01.2019 г. на началник група отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на касатора на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) са му наложени административни наказания „глоба“, в размер на 800 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В жалбата се релевира доводи за неправилност, незаконосъобразност и необоснованост на процесното решение, като постановено в нарушение на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Моли съда да отмени атакуваното решение, както и да отмени процесното НП. Претендира разности.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призван, се представлява от адв. И., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Сочи, че са налице две процесуални нарушения. Първото е, че СРС не е взел предвид, че техническото

устройство, с което е установено административното нарушение е неизправно. Съгласно протокола същото е дало отклонение и няма данни тази неизправност да е била отстранена. А второто е, че НП е издадено въз основа на видеоклип, който не е приложен по делото. Счита, че от представените 4 бр. снимки не може да се установи с каква скорост е преминал касатора. Моли за отмяна на процесното решение

Ответникът – началникът на ОПП- СДВР не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

За да потвърди НП, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 11.03.2018 г. около 10:28 часа в [населено място], по [улица]В. Н. К. управлявал лек автомобил „Фолксваген голф“ с рег. [рег.номер на МПС] , с посока от [улица]към [улица]и срещу № 28-30 се движи със скорост от 115 км/ч., след приспаднат толеранс от 3 %, при ограничение за населено място от 50 км/ч. Скоростта е установена с техническо средство – система за видеоконтрол TFR1-M № 505, записваща и заснемаща дата, час, скорост на движение, място и рег.№ на МПС и клип № 1795.

К. бил призован от органите на реда, като същият попълнил декларация, в която посочил, че той е управлявал автомобила си. Клипът от техническото средство му бил предявен. Въз основа на гореизложеното, на касатора бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 242842/07.12.2018 г., връчен му е лично, като същият не е възразил срещу констатациите в него. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП, с което на касатора са наложени административни наказания на основание чл. 182, ал. 1, т. б - „глоба“ в размер на 800 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Районният съд, при извършена проверка на процесуалната законосъобразност на НП счел, че АУАН и НП са съставени съобразно разпоредбите на ЗАНН, а обстоятелствата, свързани с нарушението, са установени по несъмнен начин от доказателствената съвкупност. За да потвърди обжалвания акт, районният съд е приел нарушението за безспорно доказано, както и че правилно е посочена нарушената материалноправна норма, която отговаряла на установената фактическа обстановка. Приел, че шофирането с превишена скорост е установено с техническо средство, което е било изправно и обозначено, а оплакванията на жалбоподателя са неоснователни.

Административен Съд С. – град, XVII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и законосъобразно, постановено при

правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В. К., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки, съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства. Предвид това, касационната инстанция напълно споделя мотивите на районния съд за доказаност на нарушението.

Неоснователни са възраженията на касатора, че техническото средство, измерило скоростта е технически неизправно. За мобилната система за видеоконтрол е установено с протокол № 5-301 от 06.06.2017 г., че същата съответства на одобрения тип и отговаря на изискванията. Следователно мобилната система е преминала последваща проверка след ремонт и е технически изправна.

Разпоредбата на чл. 21, ал.1 ЗДвП въвежда забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП (съгл. ред. изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г.) е предвидено, че при превишаване над 50 km/h нарушителят следва да се наказва с глоба от 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Засечената от системата скорост е била 119 км/ч., като е взета предвид и стойността от 3%, представляваща възможността за техническа грешка. При тези данни, размерът на наказанията е определен правилно, съгласно чл.27, ал.1 и ал.2 ЗАНН.

Административното наказание, което е било наложено е определено съгласно законовите изисквания, а сериозността му изразява духа на закона да се санкционират подобни нарушения, като такива с висока степен на обществена опасност, с оглед анализа на причините и последиците от множеството пътнотранспортни нарушения и отчитане на статистическите данни, които са общественоизвестни. В този смисъл, предвид конкретиката на настоящия казус, съдът намира, че не може да се приеме наличието на маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, респективно нарушителят правилно е бил санкциониран.

С оглед изложеното, при извършената касационна проверка не се установяват основания за отмяна на обжалваното съдебно решение - СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, постановено при правилно приложение на материалния закон, преценявайки всички събрани в хода на производството доказателства, без да игнорира или анализира превратно което и да е от тях.

По изложените съображения, настоящият касационен състав намира, че подадената касационна жалба е неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК,

вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, XVII касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 99756 от 22.04.2019 г., постановено по НАХД № 2330/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.